

Πώς θα ξανασυνδέσουμε την παιδεία με τις σημερινές ανάγκες στη ζωή;

Οι σημερινοί γονείς γνώριζαν, ως νέοι, ότι αν κάποιος σπουδάσει ένα από τα δημοφιλή επαγγέλματα όπως του μηχανικού, του γιατρού, του δικηγόρου, θα έχει εξασφαλισμένη δουλειά και χρήματα από αυτή για να ζει. Με αυτή την πεποίθηση ωθούμε ακόμη τους νέους σε έναν εξαντλητικό μαραθώνιο σπουδών, από το σχολείο, στο πανεπιστήμιο και το μεταπτυχιακό.

Ωστόσο, διαπιστώνουμε σήμερα ότι δεν ισχύει πλέον η παλαιότερη υπόσχεση αυτής της διαδρομής για «εγγυημένη» κάλυψη των βιοποριστικών αναγκών τους. Όταν οι νέοι έρχονται σε επαφή με την πρώτη τους δουλειά, μαθαίνουν με έκπληξη ότι χρειάζεται: να συνεργάζονται, να επικοινωνούν αποτελεσματικά, να ηγούνται, να παίρνουν πρωτοβουλίες, να διαχειρίζονται την αβεβαιότητα, το χρόνο τους, ή ένα έργο. Αξιολογούνται για την υπομονή και την επιμονή τους, για την ικανότητά τους να βρίσκουν δημιουργικές λύσεις. Ανακαλύπτουν τότε ότι οι ικανότητες και δεξιότητες που χρειάζονται για να ενταχθούν στον επαγγελματικό στίβο, έχουν πολύ μικρή σχέση με τους βαθμούς στα πτυχία και την ικανότητα για αποστήθιση.

Τα σχολεία μετατοπίζονται για να υποστηρίξουν τους νέους σκοπούς, αλλά με πολύ αργό ρυθμό. Επομένως, αυτή η πιεστική ανάγκη πρέπει να καλυφθεί από πιο ευέλικτους εκπαιδευτικούς και πολιτιστικούς οργανισμούς, που δραστηριοποιούνται στην άτυπη παιδεία. Εδώ μπορούν να διαδραματίσουν ενεργό ρόλο και οι βιβλιοθήκες.